

[Marianne Jelved]

at diskutere fra denne talerstol med hr. Knud Lind, for det er ganske uinteressant.

Gade (SF):

Det forslag, vi står med her, er et konkret nordisk initiativ til hjælp til Central- og Østeuropa, og det er måske noget af det mest konkrete, der er kommet fra de nordiske landes side. Alene det, at de nordiske lande har kunnet tage sig sammen til også at melde sig i den brede europæiske debat, som kører netop nu, er glædeligt, og selv om man også kunne ønske sig det på en række andre områder, så vil jeg byde velkommen, at dette kom igennem i Nordisk Råd.

Formålet – at støtte bekæmpelse af forureningen i Central- og Østeuropa – er vigtigt, meget vigtigt endda. Vi er helt enige i de formål, der også er beskrevet; jeg hæfter mig ved, at der er beskrevet, at man skal samarbejde om at gennemføre projekter om fremstilling af miljøudstyr eller anden industriel udnyttelse af miljøteknologi. Det kan måske godt fortolkes i retning af begrebet renere teknologi. Det havde efter vores smag været bedre, at det stod der, men nu har det denne formulering.

Men jeg vil så fremhæve det andet, der er nævnt: udbud af tjenesteydelser på miljøområdet. For jeg tror, man skal gøre sig klart, at skal vi løse miljøproblemerne – eller være med til det, for det er jo først og fremmest landene selv, der skal gøre det – men skal vi hjælpe med til det, så skal vi være klar over, at der er flere faser i at løse miljøproblemerne.

I første fase vil vi nok i høj grad kunne løse nogle helt akutte problemer ved miljøteknologi, mens vi meget hurtigt derefter må over til at hjælpe med at udarbejde alternative systemer, mere omfattende projekter og i høj grad få begrebet renere teknologi ind i overførslen. Derfor synes jeg, at det initiativ, som energiministeren har taget over for Polen om at udarbejde alternative energiplaner, er interessant. Jeg tror også, det er vigtigt, at der tænkes lidt mere klart i det praktiske virke i dette selskab, at man er opmærksom på tjenesteydelser, herunder samlede programmer.

Må jeg så komme med den lille kommentar til den standende diskussion om Sovjetunionen, at dette er jo de nordiske landes initiativ, og det vil vel være naturligt, at de nordiske lande har et særligt øje for de baltiske republikker, der i dag hører under Sovjetunionen. Det vil

egentlig være en vældig støtte til dem, om der blev givet miljøinvesteringshjælp til Litauen. Det er, så vidt jeg kan se, ikke noget, der støtter kampagnen imod at give Litauen selvstændighed, det vil i stedet virke den anden vej og dermed altså støtte de landes retfærdige krav på at få selvstændighed.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Med hensyn til det, der blev sagt af SF's ordfører til slut, forstod jeg det faktisk sådan, at SF var lidt enig med Fremskridtspartiet i den sag.

Da jeg nu ser, at den udenrigspolitiske ordfører for De Konservative er kommet til stede i salen, vil jeg godt spørge en gang til. Det, vi har været lidt kede af i Fremskridtspartiet, er, at man siger: i første omgang skal selskabet fremme investeringer i DDR, Polen, Sovjetunionen, Tjekkosllovakiet og Ungarn. Der står altså direkte Sovjetunionen. Der står ikke Baltikum, Litauen, Estland, Letland osv. Det ville der have stået, hvis man havde ment, at det skulle være dér, men der står Sovjetunionen. Og de, der har været i Moskva og andre steder, har jo godt set, at der er nogle problemer i Sovjetunionen.

Men samtidig har man den konservative udenrigspolitiske ordførers pressemeddelelse om, at de ikke skal vente skyggen af hjælp, som de netop nu appellerer om; så jeg vil da godt høre, om hr. Per Stig Møller også har den indstilling, om vi ikke burde give et eller andet signal. Det er bare det, jeg mener: Man burde give et signal til Sovjetunionen om, at her kommer man rendende – 30 dage efter, at man har vedtaget dette forslag – med 66 mio. kr. over 5 år på en bakke til Sovjetunionen, som samtidig laver økonomisk blokade af Litauen.

Det er det, jeg gerne vil have et svar på.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Ja, man skal være varsom med at sætte sig ind i denne sal. Man risikerer, at Fremskridtspartiet opdager én, og så forlænger hr. Knud Lind jo debatten.

Jeg skal prøve at gøre det kort: Der står ikke noget om, at man bevilger pengene til Sovjetunionen fra den ene dag til den anden. Der står opregnet Sovjetunionen sammen med Polen, Tjekkosllovakiet og Ungarn; jeg må gøre op-